

דין ודין

הנדרלת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1227

ציון הראתי ויהודה יש-
ראל ניגשו אף הם,
כפותרים קבועים של
מדור התשבצים של ה'
עולם הזה, להטיל משי-
מה משלהם על אחיהם
לצרה (או לתענוג). כות-
בים ציון (21) ויהודה
(19): „נוסף על היותנו
ספורטאים ו... אנו גם
תשבצנים ולא נאכזב.“
בסדר, אל התאכזבו,
טוב?

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
		19		18	17	16		15
			24		23	22		21
		28		27		26		25
				32		31	30	29
				38		37		36
				43	42		40	39
					46		45	44
						52	51	
							50	49
								53
								54
								55
								56
								57
								58
								59
								60

מאונד: (1) נתיביאור בלגיים (2) סוג
ארמה בנבב (3) קומפוזיטור הונגרי (5)
מירתינוולים (6) מכלי-העבודה של הנגר.
(7) מילחיוורו (8) יישוב בעמק יזרעאל.
(9) עיבור ושינוי סגנינה עלידי העשרתה
בסוגים (12) גירושיו (15) קומפוזיטור ספר-

די, מחבר הבאלט „האהוב השטני“ (16)
רבי אברהם בן-ירוד (18) גואל (21) גדול.
(23) אדון (24) 306 בניסטריה (26) רוחב
כפול אורך כפול נובה (28) שליח (29) מחי
זיראור (31) יצירה מוסיקלית קצרה מנוגנת
בקצב מהיר וחי (32) חומר מלוהט הנפלט
מכסוהאדמה (35) רגל (37) עשב רבישנתי
ממשפחת המורכבים (38) מין תנין (40)
שופט סחווני (41) תו מוסיקלי (43) רגע.
(45) מחבר האוראטוריה „המשיח“ (46)
ספרס (47) מטבע רוסי (49) לכי באוטובוס.
(52) נפתיים תוקפו (54) בעליהי במים (56)
מער (58) כלי עינויים.

במדינה

העם ירשי ברכוכבא

„אילו היה שמעון ברכוכבא חי היום ומרד בכובש הזר, היו דויד בן-גוריון ו-יגאל ידין עורכים סיוון ומוסרים אותו ל-בולשת הרומאית!“ אמר השבוע במרירות אחד מראשי לחי.
היתה מידה רבה של אמת בהערה זו, שקבעה את הפרספקטיבה ההיסטורית לקאר-גיבאל הארכיאולוגי הנערך לאחרונה סביב מסע חוקר-העתיקות במידבר יהודה. בני-צוחו של יגאל ידין, ובהשתתפות האישית של הסולן דויד בן-גוריון, פתחה התיזמורת הרשמית בשיר-הלל לגיבור המת, שכל כונו-תו היתה לפאר את החיים — ולזהות את ביגיי, ידין ושות' עם המורדים המהוללים. לצורך זה היה על אנשי הרימוס-העצמי להתעלם מכמה וכמה עובדות היסטוריות. אחת מהן: ברכוכבא לא חיפש בני-ברית במחנה האימפריאליסטי, כדי להילחם נגד עמי המרחב, כפי שעושים בימינו בן-גוריון ונערי-הצרה. להיפך: ברכוכבא מרד באי-מ-פריאליזם המערבי (רומא), מכילי להיגרו אחרי האימפריאליזם המזרחי (פרס).
תוך כדיו-כך, ניסה המדינאי המזוהר לקשור קשרים עם שאר עמי-המרחב. לדעת החוק-רים, תיאם את מדידתו עם מדידות אחרות במרחב, כגון המדידה בלב. הודות לכך, הגיע להצלחות הרבה יותר גדולות מאשר המרד של הקנאים, ערב חורבן הבית. מטרתו של ברכוכבא היתה, בלי ספק, להבטיח את עצמאות ישראל עלידי ברית עם השכנים, ונייטראליזציה של המרחב במאבק בין שני הגושים העולמיים. אילו דגל בהשקפה כזאת היום, היו מכריזים עליו מהלליו הנוכחיים כעל בוגד במדינה וסוכן הערבים.

מדיניות זהירות שרום!

עם עלייתו של גיון קנדי לכס הנשיאות באמריקה, נפל פחד גדול על מכוני המדי-ניות הישראלית. הם חששו כי קנדי יגשים את הבטחתו, ינקוט ביוזמה תקיפה להשגת השלום במרחב.
מדינאי הקריה ראו רעיון זה בעין זועמת מאוד. כי דבר אחד היה ברור להם, כמו לכל ברידעת בעולם: כל הסדר של שלום בין ישראל ועמי-ערב יצטרך לכלול החזרת חלקית של הפליטים, והסדר בעיית רכוש ה-„נפקדים“ בישראל.
השבוע הסתבר כי משרד-החוץ לא ישב בחיבוקי-דיים נוכח סכנת השלום. לפני חודש הריץ איגרת תקיפה לממשלה האמ-ריקאית. הודישה העיקרית: שלא לנקוט בשום יוזמה למען שלום כולל במרחב, מאחר „שהשעה אינה כשרה לכך.“
לעומת זאת, ביקשה ממשלת ישראל כי האמריקאים יפעלו בכיוון אחר: להפסקת מ-ש' לחי-הנשק האנגלו-אמריקאיים לארצות-ערב. מאחר שבירושלים היו בטוחים עדיין, לפני חודש, בהמשך הידידות עם צרפת, נראה צעד כזה כמועיל לישראל.*

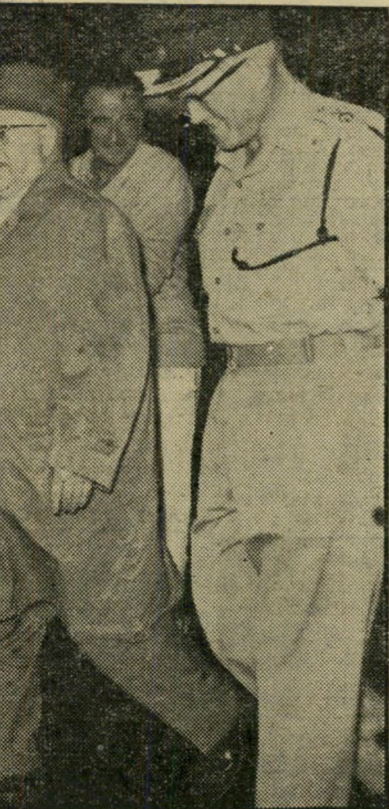
פרשת אייכמן תחזית ראשונה

הנעלם הגדול במשפט אייכמן, שיתחיל בשבוע הבא, הוא הסניגור.
מה כוונתו של הדייר סרוואציוס? אין זה מפלאי כי בגלל עמדתו המיוחדת הוא אפוף חשדות. יש הסבורים כי הוא סוכן ממשלת ישראל, המשלמת לו את שכרו, וכי הוא ניבוע לה בכל, עד-כדי הסכם סודי להעלמת פרטים שאין ממשלת ישראל מעוניינת לגלו-תם. אחרים חושדים כי סרוואציוס נשכר על-ידי חוגים נאציים, ומטרתו להבאיש את ריח המדינה.
השבוע ניתן הרמו הראשון על קו ההגנה של הפרקליט הגרמני. הוא תבע לקרוא כעד-הגנה, את קברניט המטוס שהביא את אבא אבן, את אלוף מאיר זורע ואת שאר חברי הממשלת הישראלית לארגנטינה — ואשר לפי טענת התובנים הארגנטינים הובא בו אייכמן לארץ, במצב של הרדמה רפואית. כן ביקש הפרקליט להזמין את אחד ממנהלי אל על.
* השבוע הביע דויד בן-גוריון שוב את בטחונו בהמשך ידיות צרפת, אפילו אחרי השלום באנגלייה. האסמכתה: הרושם הרי אישי שקיבל מאישיותו של דה-גול, בשעתן הספורות שבילה במחיצתו, בעת ביקורו בצרפת.

גם סרוואציוס אינו יכול לקחת ברצינות כי בית-המשפט הישראלי יחליט שאינו מוסמך לדון את אייכמן. אם כן, יכלה להיות רק כוונה אחת לפרקליט: להפנות את תשומת-לב העולם, מחדש, לפרשת החסיסה. התחזית: קו-הגנה תקיף ונמרץ, שיחשוף את כל חולשותיה של ממשלת ישראל בפרשת אייכמן.

מחבוא מיסתורי

ככל שמתקרב מועד משפט אייכמן, כן מתגלים סודות נוספים על מעשיו מאז תום מלחמת-העולם. השבוע גילה המהנדס שמעון ווייזנטל, הטוען בספרו כי היה הראשון שגילה את הימצאו של אייכמן בבואנוס-אייירס, כמה פרטים מאלפים. בשנת 1947 נתן אחד, קארל לוקאס, הצהרה בשבועה — כי ראה במו עיניו את גופתו של אייכמן המת. לוקאס זה הנהיה פקיד במשרד-החקלאות הצ'כוסלובאקי.

פרקליט סרוואציוס אפוף חשדות

הוא לא גילה בשעתו כי הוא גיסו של אייכמן.
עתה נמסר לחייזנטל כי הצ'כים מתכוונים לתבעו לדין, או לפחות להרחיקו משרות המדינה. ההצהרה עצמה לא נשארה בתק, אלא הוחזרה לאשתו של אייכמן, אחרי שהשופט שלל את מהימנותה.
החודשים החסרים. בחיידו, שפורר-סם בשבועון לייף, טען אייכמן כי נמצא במחנה-שבויים אמריקאי, בשם הכוזב אקמן, במשך ששה עד שבעה חודשים (מיוני 1945 עד פברואר 1946), לפני שהצליח להסתלק. ואילו חייזנטל טוען, על סמך חקירותיו, כי אייכמן היה באותו מחנה רק כששה שבועות, עד ליולי 1945.
השאלה: מה עשה אייכמן בשאר הזמן? קרוב לדאי כי בילה חמשה חודשים במח-בוא, אותו אין הוא רוצה עתה לגלות. מציין חייזנטל: היה מעניין לחקרו בשעת המשפט בעניין זה, כדי לגלות על מי הוא מחפה.

שוכטי השופטים

אין ספק רב בעולם לגבי פסק-דינו של בית-המשפט הישראלי נגד אייכמן. אולם קרוב לדאי כי הוצאתו לפועל של פסק-הדין יעורר ויכוח עולמי, שיעמיד בצל אף את הויכוח סביב הוצאתם להורג של הווג רזונברג וציריל צ'סמן.
כבר עתה מבזיקים באופק הברקים הרא-שונים של סערה זו. אחד מהם: מאמר רציני שפורסם בכיטאון התאחדות הסטודנטים של אוניברסיטת פלורידה, ארצות-הברית.
כותב הכיטאון האמריקאי:
„משפטו של אדולף אייכמן שוב ירכז את (המשך בעמוד 7)